

Arrest

nr. 99 037 van 18 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 3 januari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2012 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT, loco advocaat K. VERSTREPEN, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 26 juli 2012 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde op 21 december 2003 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 30 november 2012 de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende zending van 30 november 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Podjevo, Servië (het huidige Kosovo) en van Rom origine. Uw ouders [H. R.] en [D. S.] [...] lieten u echter niet registreren waardoor u nu staatloos zou zijn. U verliet Servië in 1998 samen met uw ouders. U stelt niet terug te kunnen Naar Servië omdat u geen papieren heeft en u het Servisch niet machtig bent. U besloot zelf een asielverzoek in te dienen om Belgische documenten te bemachtigen. U kwam aan in België op 25 augustus 1998 en vroeg asiel aan op 26 juli 2012.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: een attest van de gemeente Nis, enkele verklarende brieven van Mevrouw [H. D.].

B. Motivering

Op basis van de elementen aanwezig in uw administratief dossier alsook op basis van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u geen enkele vrees koestert ten opzichte van Servië. U zou er naar eigen zeggen niet naar kunnen terugkeren omdat u niet over de nodige identiteitsdocumenten beschikt omdat u nooit in Servië werd geregistreerd (cgvs, p.4). Deze bewering gaat echter in tegen eerdere verklaringen van uw moeder in het kader van haar verschillende asielverzoeken. Zij stelde immers over een Servische geboorteakte (cgvs [D. S.] 15/02/2000, p. 1) te beschikken. Uw moeder stelde tijdens een later gehoor ook dat haar kinderen weldegelijk over Servische geboorteaktes beschikten, maar dat alles 'daar' (i.e. in haar land van herkomst) gebleven was (cgvs [D. S.] 05/03/2007, p.4). Hieraan dient te worden toegevoegd dat uw vader, die momenteel in Servië verblijft (cgvs, p. 3), over een Servisch paspoort beschikt dat geldig is tot 21 juni 2014. Na voorgaande vaststellingen kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw bewering dat u nooit door de Servische autoriteiten zou zijn geregistreerd. Bijgevolg kan dit gebrek aan registratie niet als een hindernis voor een terugkeer naar Servië worden aanzien. Het attest van de gemeente Nis dat u voorlegt toont louter aan dat u niet bent ingeschreven in het geboorteregister van Nis, maar niets meer. Dit attest sluit op zich een eventuele registratie in een andere stad van Servië niet uit. En hoewel u stelt dat de Servische ambassade de zaak onderzocht heeft en bevestigd heeft dat u niet in Servië geregistreerd bent, legt u hiervan geen enkel materieel bewijs voor (cgvs, p. 3, 4).

Daarnaast stelde u niet terug te kunnen omdat u de taal niet spreekt (cgvs, p. 3). Uit het feit dat u de Servische taal niet machtig zou zijn kan echter geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus worden afgeleid. Er kan immers niet worden ingezien hoe dit gebrek aan kennis

van de landstaal ertoe zou leiden dat hierdoor de fundamentele mensenrechten in die mate in het gedrang zouden komen, zodanig dat uw leven in Servië ondraaglijk zou worden. Er kan evenmin worden ingezien hoe dit zou kunnen leiden tot een behandeling die kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming. Op basis van al het voorgaande meen ik dat uw asiel aanvraag niet in overweging kan nemen. De door u aangebrachte documenten zijn niet van aard deze conclusie te wijzigen. Immers, de documenten opgesteld door Mevrouw [H. D.] kunnen niet beschouwd worden als objectief bewijsmateriaal.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 57/6/1, 57/7ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie), van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Hij verschaft volgende toelichting:

"Tegenpartij stelt dat de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging kan genomen worden omdat verzoeker niet duidelijk heeft aangetoond dat er een gegronde vrees is voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Er wordt gesteld dat verzoeker geen vrees ten opzichte van Servië zou koesteren omdat zijn bewering dat hij niet terug kan naar Servië in tegenspraak zou zijn met de beweringen van zijn moeder door de jaren heen.

Er dient opgemerkt te worden dat verzoeker zijn moeder geen geldige verklaringen kan afleggen over zijn administratieve situatie, zij het in het Rijk, zij het in de Servische Republiek.

Ten eerste is verzoekers moeder is een analfabete vrouw van een zekere leeftijd. Haar inzicht in haar administratieve situatie, een bij uitstek schriftelijke aangelegenheid, berust puur op haar visueel geheugen.

Ten tweede is de situatie van verzoeker, en die van zijn gezin, bijzonder complex. Verzoeker, noch zijn moeder, zijn volledig op de hoogte van hoe deze situatie juist in elkaar zit. Zo was het tot hun eigen verbazing dat het onmogelijk bleek voor hen om vrijwillig terug te keren. Geen enkele van de kinderen staat geregistreerd in Servië, geen enkele van de kinderen beschikt over documenten, (zie als bijlage stukken 2 tot en met 5).

Verwerende partij heeft geen enkele rekening gehouden met verzoekers profiel en dat van zijn moeder als analfabete.

Daarenboven is verzoekers bewering niet over een Servische geboorteakte te beschikken correct (zie als bijlage stukken 2 tot en met 5). De tegenpartij meent dit te kunnen weerleggen door zich te beroepen op de verklaringen doorheen de jaren van zijn moeder en op het feit dat verzoekers vader over een paspoort beschikt van Servië. Dat de verklaringen van verzoekers moeder van gering belang zijn in

deze zaak is hierboven genoegzaam aangetoond. Dat het paspoort van verzoekers vader zou impliceren dat verzoeker wel geregistreerd zou zijn in Servië raakt kant noch wal. Er bestaan geen enkel causaal verband tussen beide zaken. Veel mensen van Rom origine staan in Servië niet geregistreerd wat tot grove discriminatie leidt. Verzoekers verklaringen dienaangaande vinden steun in concrete gerapporteerde situaties en zijn geloofwaardig.

Verwerende partij stelt daarnaast dat waar verzoeker aanvoert dat de Servische ambassade deze situatie bevestigt hij geen enkel bewijs aandraagt. Verzoeker heeft vermeld tijdens het gehoor dat deze bevestiging van de Servische ambassade in het kader van de vrijwillige terugkeer van het gezin en de gedwongen terugkeer van zijn vader is tot stand gekomen. Tegenpartij weet, of zou moeten weten, dat dit impliceert dat deze informatie in het administratief dossier van de dienst Vreemdelingenzaken zit, doch zij heeft geen enkele moeite genomen om deze informatie te verifiëren. De bewijslast in asielzaken is een gedeelde bewijslast. Tegenpartij stelt dat verzoeker geen enkel materieel bewijs voorlegt doch zij doet zelf geen enkel nazicht naar verzoekers verblijfssituatie zoals ze te vinden is in het DVZ dossier, noch geeft zij verzoeker de tijd/mogelijkheid om deze documenten na het gehoor nog over te maken. Verzoeker werd er zelfs niet naar gevraagd. De verantwoordelijkheid om alle nuttige documenten voor te leggen ligt wel bij de asielzoeker, dit neemt niet weg dat er ook een verantwoordelijkheid rust op de schouders van de tegenpartij om in de eerste plaats zelf deze documenten op te zoeken in het administratief dossier van de dienst Vreemdelingenzaken, of op zijn minst te informeren bij verzoeker naar het bestaan van dergelijke documenten met de vraag om deze voor te leggen. Het feit of verzoeker al dan niet geregistreerd is in Servië, of hij het land binnen mag of niet, is namelijk in samenlezing met zijn Rom-etniciteit van belang om zijn vervolgingsprofiel in te schatten.

Verwerende partij stelt ten slotte dat het feit dat verzoeker de taal niet zou spreken niet toe laat in te zien hoe dit ertoe zou leiden dat zijn fundamentele mensenrechten in het gedrang zouden komen. Verwerende partij gaat hier erg onzorgvuldig en weinig bedachtzaam te werk. Voor een minderheidsgroep als de Roma in Servië en Kosovo is kennis van taal, de mogelijkheid om hun eigen taal te gebruiken in de openbare ruimte, en kennis van de meerderheidstaal een cruciale factor in hun discriminatie.

Taal vormt de sleutel tot het tegensprekelijk genot van overheidsdiensten, de mogelijkheid om toegang te krijgen tot juridische bijstand, en tot onderwijs. In een staat waar er een reëel probleem is op vlak van discriminatie tegenover mensen van Roma etniciteit is het al dan niet beheersen van de taal geen aspect dat zo maar kan weggewuifd worden.

De algemene situatie van Roma in Kosovo en Servië is genoegzaam bekend.

Human Rights Watch stelde in haar rapport van 2012 nog het volgende met betrekking tot Kosovo: "Deportations continued to disproportionately impact Roma, Ashkali, and Egyptian communities, with most returnees living in informal settlements and lacking basic utilities such as running water and electricity. The UN Children 's Fund reported in August that most Roma, Ashkali, and Egyptian children returned to Kosovo were now on the national registry, giving them a legal right to access education and other social services. Three-quarters still do not attend school due to poverty, curriculum differences, and language barriers.

The state of North Rhine-Westphalia, which hosts the largest number of Kosovo Roma, Ashkali, and Egyptians in Germany, suspended forced returns of Roma, Ashkali, and Egyptians for the winter months of 2010 and 2011, due to concerns about their safety in Kosovo. Forced returns from North Rhine-Westphalia resumed in April 2011, although more nuanced assessments introduced in September 2010 meant that school-age children were less likely to be deported.

Activists and Roma leaders voiced concerns in March and April 2011 about lack of treatment for poisoning for most former inhabitants of a lead-contaminated camp in Mitrovica that closed in October 2010. A similar lead-contaminated camp at Osterode remained open as approximately 20 families remaining there feared violence and discrimination if they returned to their former homes in southern Mitrovica. In July 2011 the authorities in north Mitrovica reached an agreement with Mercy Corps and the European Commission to provide land for homes for these families."

En ook nog:

"Roma, Ashkali, and Egyptians continued to face persistent discrimination - particularly in housing and access to public services - and the highest unemployment, school dropout, and mortality rates in Kosovo.

Following an accidental fire in January in their social housing apartments in Plementina, approximately 250 Roma, Ashkali, and Egyptians were forced to move to a makeshift camp in town without electricity and consistent access to running water. During the summer there was a water shortage at the camp. At this writing repairs to their apartments had yet to be completed and they remained in the temporary camp."

De behandeling van Roma in Kosovo, zeker van zij die niet geregistreerd staan, staat op wel erg gespannen voet met mensenrechten. Er wordt gediscrimineerd op basisveiligheid en sociale en economische rechten op dermate wijze dat de menselijke waardigheid in het gedrang is.

Over Servië stelt Human Rights Watch:

"Roma continue to suffer discrimination and attacks. In March a Roma boy was repeatedly verbally insulted and beaten outside his high school; the young men responsible were arrested but have not yet been charged. In a similar incident in May three individuals beat a young Roma adult in a Belgrade bus. They have been arrested but not yet charged.

Roma families living in informal settlements in Belgrade face forced evictions with little access to alternative housing. Twelve Roma families were evicted from their homes under Pancevo Bridge in June without notice. Police escorted them to the outskirts of Belgrade to live in metal containers without sanitation or electricity. Five families were evicted from their homes in Skadarska Street, Belgrade, and spent the next night sleeping in city parks, despite a coalition of 22 NGOs urging the authorities to provide alternative housing". (<http://www.hrw.org/world-report-2012/serbia>) (bijlage 6).

Amnesty International valt de vaststellingen van Human Rights Watch wat betreft Kosovo bij:

"Discrimination

Roma, Ashkali and Egyptians experienced cumulative discrimination including in access to education, health care and employment; few enjoyed the right to adequate housing. In May, the OSCE reported that "Kosovo institutions fall short of fulfilling their commitments to create appropriate conditions for the integration of Roma, Ashkali and Egyptian communities

Refugees and migrants

(...) While registration improved, returnees without documentation remained effectively stateless. In the absence of a case-management system for forcibly repatriated people, only a small percentage of a 2.4 million euro "re-integration fund" was spent. Many returnees were denied basic rights and remained at risk of cumulative discrimination amounting to persecution. Returned children continued to be denied access to education."

Het is onduidelijk of verzoeker met zijn gezin kan terugkeren naar Kosovo en alles wijst er op dat hij terugkeer te maken zal krijgen met ernstige discriminatie en dat zijn kindje geen onderwijs zal kunnen genieten.

Met betrekking tot Servië stelt Amnesty het volgende:

"Forced evictions continued across Belgrade.

- In August, 20 Roma, including 10 children, were forcibly evicted from a building in Skadarska Street, and left in the street with all their possessions.*
- Two local activists were arrested in October for trying to peacefully prevent the forced eviction of a Kosovo Roma woman and her children from her home.*
- In November, the forced eviction of 33 Roma families, including 20 families displaced from Kosovo, was postponed after interventions by local and international organizations. The Ministry of Human Rights agreed to draft procedures for the conduct of evictions.*

Roma living at the Belvil settlement, who had been informed in April that they would be resettled in prefabricated houses, in advance of the construction of an access road funded by the European

Investment Bank, remained at risk of forced eviction at the end of the year, pending the city 's approval of an action plan." (<http://www.amnesty.org/en/region/serbia/report-2012>) (bijlage 7).

Amnesty rapporteert ook over de situatie in de stad Nis:

"Action by Amnesty International has prompted the authorities in the Serbian city of Nis to supply drinking water to Roma families who were forcibly evicted from their homes in the capital Belgrade nearly three months ago.

Since their forced eviction from the informal Belvil settlement on 26 April, five families - 18 people in all, including children and a baby born shortly after their arrival - have been living in an abandoned warehouse in the southern Serbian city of Nis, with no access to running water, sanitation or electricity. Amnesty International has worked along with other NGOs in Serbia to ensure the authorities guarantee the families the right to water, following a visit to the warehouse by a delegation from the organization in June - when temperatures were beginning to soar above 35 degrees Celsius, making living conditions deteriorate even further."

En:

"The Roma who were relocated to the warehouse on Daniciceva Street in Nis are among more than 240 families forcibly evicted from Belgrade 's Belvil settlement on 26 April. More than 100 of the families, who were not registered as Belgrade residents were bussed out of the capital and taken to towns and cities across the country.

At the time of the forced eviction - which Amnesty International said "flagrantly violated international law " - a pregnant 17-year-old girl due to be sent to Nis told the organization that she had no home and nowhere to stay in the southern city. She and her baby are now amongst the families living in the warehouse.

When the families were brought to the warehouse in Nis, although there was no running water, infrastructure was already in place to bring water into the building.

Two months later, when Amnesty International visited Nis, city authorities ensured them that the water supply would be hooked up in a matter of days. But apart from a brief visit to the site by water company workers, no further action was taken until this week, after a new city mayor came into office.

In the meantime, the families have been forced to use plastic containers to fetch water from inside a public market 115 metres away. Access to water there has been restricted according to the market 's opening hours - 7am to 3pm - and the whims of a market official who frequently denied access to the Roma families.

The nearest alternative public water source was more than a 30-minute walk away in the city centre.

The right to water requires that water be available in - or in the immediate vicinity of - where people live. According to the World Health Organization, people face health risks when their water source is more than 100 metres away from their household, or if it takes them more than five minutes to collect water." (<http://www.amnesty.org/en/news/serbia-evicted-roma-families-finally-granted-access-water-2012-07-19>) (bijlage 8).

De Servische overheid heeft dus Roma families, gewone Servische burgers met een als apart gepercipieerde etnie, uit hun huis gezet, ze opgebroken in bussen, overal ten lande verdeeld en heeft er een groot deel naar een pakhuis met helse temperaturen gestuurd zonder toegang tot water.

Andere rapporten onderstrepen het probleem van discriminatie en vooral van documentloze Roma, zoals verzoeker:

"The Roma population is continuously exposed to severe discrimination and persistently threatened or actually victimized by acts of forced eviction from their homes in Serbia. According to all available reports, the Roma minority is the group most discriminated against in Serbia. Impeded access to public places, lack of personal documents, and discrimination in employment, education and housing are realities for members of the Roma community. Despite the great effort of international organisations, improvements in relation to the Roma are the exception rather than the rule. A systematic approach for

dealing with the issues relevant to the Roma community is still lacking in the majority of cases, especially as regards personal documents and housing. At the beginning of 2011, the Government expressed the will to adopt the first of several pieces of legislation related to Roma without identification documents. There is still no progress with this initiative."

(<http://www.civilrightsdefenders.org/countrv-reports/human-rights-in-serbia/>) (bijlag[e] 9).

Servië mag dan nog gelden als een veilig land, dit neemt niet weg dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet het slechts over een mogelijkheid heeft om een asielaanvraag niet in overweging te nemen in zoverre onder andere er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in dat land.

Verzoekers profiel kan niet als "algemeen" beschouwd worden maar is zeer specifiek. Het gaat namelijk niet om een gewone inwoner van Servië, zelfs niet over een Roma inwoner van Servië. Verzoeker is niet gewoon van Roma origine, wat op de keper als algemeen kan beschouwd worden, maar is een Rom[a] zonder enige Servische documenten. De Servische republiek heeft al bevestigd dat zijn minderjarige broers en zussen, die over exact dezelfde documenten beschikken als verzoeker, niet kunnen teruggenomen worden door Servië.

Art 57/6/1 van de Vreemdelingenwet houdt een discretionaire bevoegdheid in. "De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301)". In casu, is dit het geval. Het is onredelijk en in die zin ongelooflijk, dat tegenpartij volstaat met zo'n kort gehoor en een dergelijk bondige motivering voor iemand met verzoekers profiel. Gezien verzoekers specifieke kwetsbare profiel kan verwerende partij niet volstaan met een dergelijk algemene en stereotype motivering.

Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet ontslaat verwerende partij er niet van om verzoekers verklaringen aan een nauwkeurig onderzoek te onderwerpen.

Verwerende partij kan er niet mee volstaan om verzoekers verklaringen, die steun vinden in het dossier van dienst Vreemdelingenzaken over zijn gezin, te verwerpen op basis van een vermeende tegenstelling met wat zijn analfabete en verwarde moeder heeft verklaard door de jaren heen, wat een manifeste beoordelingsfout inhoudt.

Rekening houdend met al de hoger aangehaalde opmerkingen, mist de bestreden beslissing de motieven die feitelijk en juridisch afdoende zijn om de bestreden beslissing te kunnen dragen en schendt deze de motiveringsplicht.

Op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zou hebben is dan ook zowel onredelijk als onrechtmatig. Tegenpartij had de feiten en verklaringen van verzoeker op een andere wijze moeten appreciëren. Tegenpartij heeft zich niet met de vereiste omzichtigheid en zorgvuldigheid van haar taak gekweten."

3.2.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan zij is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, immers vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen en uitvoerig toegelicht dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht die wijzen op een

gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Gelet op het feit dat in de bestreden beslissing verzoekers verklaringen en de door hem aangebrachte stukken op gedetailleerde wijze worden besproken kan verzoeker niet voorhouden dat de motivering van de bestreden beslissing stereotiep is. Ten overvloede dient bovendien te worden geduïd dat, indien een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS, 27 juni 2007, nr. 172.821). De motivering van de bestreden beslissing is pertinent en draagkrachtig. Zij laat verzoeker toe om met volledige kennis van zaken zijn rechtsmiddelen aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 kan niet worden vastgesteld.

3.2.2. De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht moet in casu worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Deze wetbepaling laat de commissaris-generaal toe om de asielaanvraag van personen die afkomstig zijn uit landen die als veilig worden beschouwd niet in overweging te nemen. In artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst werd Servië aangewezen als een veilig land van herkomst. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken, en meer specifiek uit de door verzoeker op 23 november 2012 ondertekende vragenlijst, blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde een Servisch onderdaan te zijn. De commissaris-generaal was bijgevolg in de mogelijkheid om gebruik te maken van de mogelijkheden die hem geboden worden door artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat hij niet geregistreerd is in Servië en dat hij derhalve niet naar dat land kan terugkeren. Verweerder heeft evenwel aangegeven geen geloof te hechten aan deze stelling en heeft er hierbij op gewezen dat verzoekers moeder, toen zij gehoord werd ingevolge haar asielaanvraag, aangaf dat zij over de geboorteaktes van haar kinderen beschikte. De vaststelling van verweerder vindt steun in het door verweerder neergelegde administratief dossier. Verzoekers standpunt dat zijn moeder een analfabete vrouw is "*van een zekere leeftijd*" – verzoekers moeder is vijfendertig jaar oud – en dat zij geen standpunt kan innemen over zijn administratieve situatie doet geen afbreuk aan het de correcte vaststelling van verweerder dat zijn moeder wel degelijk verklaarde dat er geboorteaktes werden opgesteld.

Waar verzoeker stelt dat uit de bij zijn verzoekschrift gevoegde stukken blijkt dat een aantal van zijn broers en zussen niet geregistreerd zijn in de Servische Republiek kan de Raad enkel opmerken dat deze stukken geen betrekking hebben op verzoeker zelf en dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing hoe dan ook dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van de totstandkoming van de bestreden beslissing geen rekening houden met de documenten die verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift. Deze stukken kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

De vaststelling dat verzoekers verklaringen omtrent de registratie van zijn geboorte in strijd zijn met deze van zijn moeder en het gegeven dat hij in gebreke bleef om zijn standpunt met bewijsstukken te staven volstaan om te concluderen dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij niet zou zijn geregistreerd in de Servische Republiek. Verzoekers kritiek op het feit dat verweerder tevens aangaf dat ook uit het feit dat zijn vader een Servisch paspoort heeft kan worden afgeleid dat hij in Servië is geregistreerd – een standpunt waarvan de logica ook de Raad ontgaat – is niet dienend. Kritiek gericht tegen een overtollig motief in een beslissing kan namelijk niet tot de nietigverklaring van deze beslissing leiden.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker, toen hij door verweerder op 27 november 2012 werd gehoord, verklaarde geen problemen te hebben in Servië en aangaf slechts een asielaanvraag in te dienen teneinde over documenten te kunnen beschikken die hem toegang zouden kunnen verstrekken tot de Belgische arbeidsmarkt. Verweerder kon derhalve oordelen dat aangezien verzoeker niet aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat er toepassing kon worden gemaakt van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan niet inzien hoe de uiteenzetting van verzoeker omtrent de situatie in Kosovo in casu enigszins nuttig zou kunnen zijn, daar verzoeker niet heeft te kennen gegeven een Kosovaars onderdaan te zijn.

Ook verzoekers verwijzing naar een aantal incidenten in de Servische Republiek en zijn toelichting inzake zijn "*profiel*" zijn niet dienstig, gelet op het feit dat hij zelf tijdens zijn gehoor aan verweerder verklaarde van oordeel te zijn dat hem in zijn land "*niets*" zou overkomen.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.2.3. Daar verzoeker verklaarde geen problemen te hebben in zijn land van herkomst en hij stelde dat hij niet verwachtte dat hem in dat land iets zou overkomen kan ook niet worden geconcludeerd dat,

doordat verweerder weigerde zijn asielaanvraag in overweging te nemen, de artikelen 48/2 tot en met 48/5 van de Vreemdelingenwet, die bepalen in welke gevallen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus kunnen worden toegekend, werden geschonden.

Het standpunt van verweerder dat uit verzoekers verklaring dat hij liever niet naar de Servische Republiek terugkeert omdat hij de taal die er wordt gesproken niet beheerst op zich geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden afgeleid is niet kennelijk onredelijk. Verzoeker stelt dat de kennis van de landstaal vereist is om toegang te krijgen tot bepaalde diensten maar toont hiermee niet aan dat verweerders standpunt dat uit het feit dat men een taal niet machtig is geen nood aan een beschermingsstatus in de zin van de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid incorrect is.

3.2.4. Artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet voorziet slechts dat de commissaris-generaal in bepaalde gevallen een asielaanvraag geloofwaardig “kan” achten. Het gegeven dat verweerder in voorliggende zaak oordeelde dat verzoekers asielaanvraag niet in overweging kon worden genomen en dus geen toepassing maakte van voormelde wetsbepaling laat niet toe een schending van deze wetsbepaling vast te stellen.

3.2.5. Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoeker ook niet gevolgd worden waar hij stelt dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

3.2.6. Verder dient erop te worden gewezen dat artikel 1 van de Vluchtelingenconventie geen directe werking heeft in de Belgische rechtsorde (RvS 14 februari 2005, nr. 140.572; RvS 30 augustus 2006, nr. 162.085; RvS 25 maart 2011, nr. 6740 (c)). Derhalve kan de schending van deze bepaling niet op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

3.2.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker betoogt dat verweerder niet de moeite heeft genomen om na te gaan of zijn verklaringen dat de Servische autoriteiten bevestigden dat hij niet geregistreerd werd geen steun vonden in het administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken en hem ook niet de tijd gaf om deze stukken nog over te maken. Verzoeker verliest echter uit het oog dat het niet aan verweerder toekomt om zijn asielrelaas te onderbouwen en dat op verweerder de verplichting rust om binnen de door de wetgever bepaalde termijn van vijftien dagen een beslissing te nemen. Tevens moet worden geduimd dat verzoeker reeds jaren illegaal in het Rijk verblijft en ruim te tijd had om, voorafgaand aan het indienen van zijn asielaanvraag, de nodige overtuigingsstukken te verzamelen. Ten overvloede moet worden gesteld dat verzoeker niet aantoonde dat in het dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken stukken zijn opgenomen waaruit blijkt dat de Servische autoriteiten zouden meegedeeld hebben dat hij niet geregistreerd is in de Servische Republiek en dat dit een onoverkomelijke hindernis vormt voor zijn terugkeer naar dat land. Verzoeker brengt slechts stukken aan die betrekking hebben op zijn broers en zussen waarin wordt verduidelijkt dat “op basis van de verstrekte inlichtingen” niet kon worden vastgesteld of deze personen Servische onderdanen zijn en waarbij gevraagd wordt om aanvullende inlichtingen over te maken om de afstamming ten aanzien van R. H. en R. D., verzoekers ouders, te kunnen bepalen. Er blijkt derhalve geenszins dat de Servische autoriteiten reeds definitief hebben beslist dat betrokkenen niet kunnen terugkeren naar de Servische Republiek. Een dergelijke stellingname lijkt trouwens ook niet zo maar mogelijk te zijn omdat vaststaat dat de vader van verzoeker beschikt over een door de Servische autoriteiten afgegeven paspoort, de Servische autoriteiten zich akkoord verklaarden om ook verzoeksters moeder in het bezit te stellen van een reistitel en artikel 7 van de Nationaliteitswet van de Servische republiek bepaalt dat een persoon de Servische nationaliteit verwerft wanneer zijn beide ouders Servische staatsburgers zijn of wanneer één van zijn ouders een Servisch staatsburger is bij de geboorte en deze persoon op het grondgebied van de Servische Republiek werd geboren. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij enig belang heeft bij zijn kritiek dat verweerder had dienen te pogen om in het dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken meer inlichtingen inzake zijn inschrijving in de Servische Republiek te achterhalen.

Het enig middel, is in de mate het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK